Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΤΩΝ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ

Τά σχετικά ἔγγραφα πού ἀφοροῦν τήν προσπάθεια γιά τήν ἀναγνώριση τοῦ δάσους τῶν Θεοδωριάνων μας παρέδωσε ὁ κ. Δημ. Καρατζένης τόν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε θερμά.

Τά ἔγγραφα ἀποδεικνοῦν τούς δικαστικούς ἀγῶνες πού ἔγιναν γιά τήν ἀναγνώριση τοῦ δάσους καί ἀποτελοῦν σπουδαῖα ντοκουμέντα γιά τήν Ἱστορία τοῦ χωριοῦ. Τά καταχωροῦμε ὅπως εἶναι.

Ὁπως προκύπτει ἀπ' τά ἔγγραφα πού μᾶς παρέδωσε ὁ κ. Δημ. Καρατζένης

Ἡ αἴτηση τῆς κοινότητας

Αἴτησις
Κοινότητος Θεοδωριάνων
Νομοῦ Ἄρτης ἐκπροσωπουμένης
ὑπό τοῦ προέδρου αὐτῆς
Θεοδώριανα 5 Μαΐου 1939

Πρός
Τό Διοικητικόν Δικαστήριον
Ὑπουργείου Γεωργίας
ΑΘΗΝΑΣ

Λαμβάνομεν τήν τιμήν να ἀναφέρωμεν ὑμῖν τά ἑπόμενα.

Αἱ δασικαί ἐκτάσεις τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Θεοδωριάνων τοῦ Νομοῦ Ἄρτης τελοῦσαι ἐκπαλαι καί πρό τῆς προσαρτήσεως τοῦ 1881 ὑπό τήν ἀποκλειστικήν κυριότητα τῆς ὁλότητας τῶν κατοίκων Θεοδωριάνων τῆς ἐκπροσωπουμένης ἤδη ὑπό τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς κοινότητος Θεοδωριάνων διεκατείχοντο γενόμενοι ἀνεπιλήπτως καί ἡσύχως ὑπό τῆς ὁλότητας τῶν κατοίκων ἀπό ἀμνημονεύτων ἐτῶν μέχρι σήμερον.

Ἐπί τῶν δασικῶν αὐτῶν ἐκτάσεων ἐνεργοῦνται ὑλοτομίαι ξυλείας παρά τῶν κατοίκων, ἀποκοπή καυσοξύλων διά τάς ἀνάγκας αὐτῶν ὡς ἐπί ἰδιοκτήτου δάσους.

Ἀμέσως δέ μετά τήν προσάρτησιν μέρους τῆς Ἠπείρου (1881) ἐπηκολούθησαν ἐκμισθώσεις πρός ὑλοτόμησιν δασικῶν προϊόντων ἐπί μέρους δασῶν τῆς περιφερείας μας πρός ὄφελος καί διά λογαριασμόν τῆς Κοινότητος Θεοδωριάνων λαμβανούσης καί τό μίσθωμα.

Ἐκ παραλλήλου ἡ ὁλότης τῶν κατοίκων πρό τῆς προσαρτήσεως τῆς ἐπαρχίας Ἄρτης εἰς τήν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καί μετ' αὐτήν ἡ Κοινότης Θεοδωριάνων ἐξεδίωκον τούς ἐπιχειροῦντας ἐκ γειτονικῶν περιοχῶν νά ὑλοτομήσουν ἐπί τῶν δασῶν της, πλειστάκις μάλιστα ἐπικαλεσθείσα τήν συνδρομήν τῆς Ἀρχῆς καί διά μονίμων δασοφυλάκων μισθοδοτουμένων παρά τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου. Ἀπόλυσις κοινοτικοῦ δασοφύλακος κατόπιν προτάσεως τῆς Κοινότητος πρωτοκοληθεῖσα μέ ἀριθ. 714/1901 ἐνεκρίθη διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 57856 τῆς 16-8-1901 διαταγῆς ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι ὑλοτομίας, ἡ διαχείρισις καί ἐν γένει ἐκμετάλλευσις τοῦ δάσους ἐγίνετο ὑπό τῆς ὁλότητος τῶν κατοίκων ἐπί τουρκοκρατίας, παρά τῆς Κοινότητος δέ, ὡς ἐπί ἰδιοκτήτου δάσους, μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1881.

Ὑπάρχουσι ἀδιαφιλονίκητα ἔγγραφα τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὡς τό 123263 τοῦ 1900, τό 57856 τοῦ 1901 ἀναγνωρίζοντα τήν κυριότητα τῆς Κοινότητος ἐπί τῶν δασῶν της ὡς ἐπί ἰδιοκτήτων, καί ὡς ἀνήκοντα ἐπί τουρκοκρατίας εἰς τήν κατηγορίαν Μπαλταλίκ περί ὧν ὁ τουρκικός περί γαιῶν νόμος τοῦ 1858.

Εἶναι πανηγυρική διά τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ἐπίσημος ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῆς Κοινότητος Θεοδωριάνων ἐπί τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί ὅτι τοῦτο οὐδέν δικαίωμα ἔχει. Ἀλλά δέν εἶναι μόνον αὐτά. Ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 88599 τῆς 15-10-1899 διαταγή ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διά τῆς ὁποίας ἐπιστρέφονται ἐγκεκριμένοι οἱ πίνακες ὑλοτομίας τοῦ δάσους Θεοδωριάνων ὡς ἐπί δάσους ἰδιωτικοῦ.

Ὑπάρχει τό ὑπ' ἀριθ. 827 τοῦ 1938 πιστοποιητικόν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄρτης πιστοποιοῦντος ὅτι ἅπασαι αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας ἐξεδίδοντο ὡς ἐπί δάσους ἰδιωτικοῦ. Ὑπάρχει ἐπίσης τό ἔγγραφον τῆς ἀπολύσεως τοῦ κοινοτικοῦ δασοφύλακος.

Ὑπάρχουν εἰς τά ἀρχεῖα τῆς Οἰκονομ. Ἐφορίας Ἄρτης ἔγγραφα καί τηλεγραφήματα, ὅτι τό ἑλληνικόν Δημόσιον ἀμφέβαλε ἂν εἶχε κάποιο δικαίωμα ἐπί τοῦ δάσους μας. Καί τέλος μαρτυρικαί καταθέσεις ἀνθρώπων γειτονικῶν χωριῶν, ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐκδηλώσεις, περιστατικά καί γεγονότα, βεβαιοῦν ὅτι ἡ δασική ἔκταση Θεοδωριάνων ἀνῆκεν ἔκπαλαι ἐπί τουρκοκρατίας καί ἔπειτα μετά τήν ἀπελευθέρωσιν συνεχῶς μέχρι σήμερον, εἰς τήν ἀποκλειστικήν νομήν κατοχήν καί κυριότητα τῆς Κοινότητος Θεοδωριάνων.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Κοινότης μας, ἐνέμετο καί διακατεῖχεν αὐτήν τήν διεχειρίζετο καί ἐξεμεταλλεύετο, τήν ἐφύλασσε ὡς ἰδίαν της, ὡς πράττει καί σήμερον ἀκόμη ἐξακολουθητικῶς καί μάλιστα τώρα μετά μεγαλυτέρας φροντίδος. Μάλιστα προέβη εἰς ἐν συνεχεία τοῦ δάσους ἀναδάσωσιν τῆς περιοχῆς μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ Σκαρπάρι, ἐνέργεια βεβαιωθεῖσα ὑπό τοῦ Δασάρχου Ἄρτης κατά τήν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν. Αἱ ληφθεῖσαι παρά τοῦ Δασάρχου Ἄρτης κατά τό 1938 μαρτυρικαί καταυέσεις ὡς καί ἄλλα κρίσιμα ἔγγραφα ὑπεβλήθησαν παρά τοῦ ἰδίου εἰς τό Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Δ/σιν Δασῶν, τμῆμα Νομικῶν μέσω Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, μέ ἀριθμόν τῆς τελευταίας 49557/1938. Ταυτοχρόνως ὑπεβλήθη καί ἀντίγραφον προδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ 1914 Πρωτοδικείου Ἄρτης ἐπί ἀγωγῆς τῆς Κοινότητος κατά τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Τήν λήψιν ὅλων αὐτῶν τό ὑπουργεῖον γεωργίας ἐγνώρισε εἰς τήν Κοινότητά μας διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12935 Ἀπριλίου 1939 ἐγγράφου συνιστῶντος τήν ὑποβολήν τῆς παρούσης αἰτήσεώς μας διά τήν ἀναγνώρισιν τοῦ δάσους ὡς ἰδιοκτήτου.

Κατόπιν αὐτῶν παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναγνωρισθῆ ἡ κυριότης τοῦ Δάσους Θεοδωριάνων ὡς ἀνήκουσα εἰς τήν ὁμόνυμον Κοινότητα.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Δημ. Φ. Καρατζένης

Μιά συμπληρωματική αἴτηση

Αἴτησις
Κοινότητος Θεοδωριάνων Ἄρτης
ἐκπροσωπουμένης νομίμως ὑπό
τοῦ προέδρου αὐτῆς Ἰωάν.
Τσιρογιάννη κατ' οἶκον
Θεοδωριάνων
Ἐν Ἄρτη τῇ 2 Ἰανουαρίου 1940

Πρός
Τό Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον Δασῶν
Ὑπουργείου Γεωργίας
ΑΘΗΝΑΣ
(Διά τοῦ Δασαρχείου Ἄρτης)

Ἐν συνεχεία αἰτήσεώς μου ὅπως τά δάση τῆς περιφερείας Κοινότητος Θεοδωριάνων ἀναγνωρισθῶσι ὡς ἀνήκοντα εἰς τήν Κοινότητα Θεοδωριάνων, ὑποβληθείσης Ὑμῖν μετά τοῦ νομίμου παραβόλου μέσω Δασαρχείου Ἄρτης, λαμβάνω τήν τιμήν νά παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως πρό τῆς συζητήσεως τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως ζητηθῆ ἀπό τό δασαρχεῖον Ἄρτης καί ὑποβάλλει ὑμῖν ὁλόκληρον τόν σχετικόν φάκελλον τόν ἀφορῶντα τήν ὑπόθεσιν τοῦ δάσους Θεοδωριάνων, καθότι εἰς αὐτόν εὕρυνται στοιχεῖα μαρτυροῦντα ὑπέρ τῆς ἀπόψεώς μας καί ἰδίως αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀναγνωρίζοντος τήν ἐπί τοῦ δάσους ἰδιοκτησίαν μας διά τῶν διαφόρων σχετικῶν ἐνεργειῶν του.

Ἐπαναλαμβάνομεν τήν δήλωσιν τῆς Κοινότητος ὅτι διορίζομεν ἀντίκλητόν της τόν κ. Ἄγγελον Κ. Σταυρόπουλον δικηγόρον κάτοικον Ἀθηνῶν ὁδός Καλαμιώτου 14, ὅστις καλούμενος θέλει παραστῆ ἐνώπιον Ὑμῶν πρός ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Κοινότητός μας.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Δημ. Καρατζένης

Ἡ Ἀλληλογραφία μέ τό δικηγορικό γραφεῖο ΣΤΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1939

Ἀξιότιμε Κύριε Καρατζένη

Εἰς τό δικηγορικόν μας γραφεῖον ἐλήφθη ἐπιστολή ἀπευθυνομένη πρός τόν υἱόν μου Κωνσταντῖνον ἡς ἀποστολεύς ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἐπί τοῦ φακέλλου σφραγίδος εἶσθε ὑμεῖς. Τήν ἐπιστολήν σας ταύτην διεβίβασα ἀμέσως εἰς τόν ἐν Λονδίνῳ διαμένοντα ἀπό μηνῶν δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς υἱόν μου. Μή γνωρίζων ὅμως ἐάν πρόκειται περί ἐπείγοντος τινός ἀντικειμένου, διά τό ὁποῖον νά ἠδυνάμην νά σᾶς ἐξυπηρετήσω εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ υἱοῦ μου, παρακαλῶ ὅπως μέ πληροφορήσετε σχετικῶς.

Μετά τιμῆς.

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 22 Νοεμβρίου 1939

Ἀξιότιμε Κύριε Κατατζένη

Ἡ ἀπό 3ης τρέχοντος ἐπιστολή σας ἐλήφθη καί δέν σᾶς ἀπήντησα ἀμέσως διότι ἀνέμενον τήν ἀποστολήν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Θεοδωριάνων Ἄρτης καί ἀντιγράφου τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως καί παντός ἑτέρου τυχόν σχετικοῦ ἐγγράφου.

Εὐχαρίστως τό δικηγορικόν μας γραφεῖον ἀναλαμβάνει τήν ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δι' ἥν, πρός χάριν ὑμῶν, δεχόμεθα ὅπως μᾶς ἀποσταλῶσι λόγω δικηγορικῆς ἀμοιβῆς δραχμαί μόνον δισχίλιαι.

Μετά τιμῆς, πρόθυμος

ΑΘΗΝΑΙ 26 Μαρτίου 1940

Ἀξιότιμε κύριε Καρατζένη

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπό 15 Μαρτίου ἐ.ἔ. ὑμετέρας ἐπιστολῆς σᾶς πληροφορῶ ὅτι δέν προσδιωρίσθη εἰσέτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐνώπιον τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως Κοινότητος Θεοδωριάνων Ἄρτης. Ἐλπίζω μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἑπομένου μηνός νά ἔχει προσδιοριστεῖ. Ἕνεκα τοῦ ρηθέντος λόγου δέν σᾶς εἶχον γράψει διά νά σᾶς πληροφορήσω συνάμα ὅτι ἐλήφθησαν αἱ δι' ἐπιταγῆς σταλεῖσαι μοι δύο χιλιάδες δραχμαί διά δικηγορικήν ἀμοιβήν μου δι' ὅπερ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.

Μετέβην κατ' ἐπανάληψιν διά νά μελετήσω τον φάκελλον καί συνεννοηθῶ σχετικῶς καί μετά τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ὡς παρετήρησα, ἐν τῷ φακέλλῳ δέν ὑπάρχουσι στοιχεῖα διακοπῆς τοῦ ἐπιδίκου δάσους ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ψυχῇ δεσπότου ἀπό τοῦ ἔτους 1901 καί ἐφεξῆς, οὗ ἕνεκεν ἡ ὑπόθεσις ἔχει περιωρισμένας ἐλπίδας. Ἐγώ θά παραστῶ αὐτοπροσώπως κατά τήν γενησομένη συζήτησιν καί θά ὑποστηρίξω δεόντως τάς ἀπόψεις μας. Εὐκταῖον θά ἦτο, ἐάν ὑπάρχωσι πράξεις διακατοχικαί ἀπό τοῦ ἔτους 1901 καί ἐντεῦθεν, νά ἐβεβαιοῦντο αὐται δι' ἐνόρκων καταθέσεων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου μαρτύρων ἀξιοπίστων καί μετά λόγου ἀμέσου γνώσεως γνωριζόντων τήν ἀλήθειαν καί νά μᾶς ἐστέλατε τό ταχύτερον ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν τοιούτων καταθέσεων.

Διατελῶ μετά τιμῆς, πρόθυμος
Ἄγγελος Σταυρόπουλος
Πρόεδρος Δικ. Συλ. Ἀθηνῶν

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΕΩΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἀριθ. 8563 Κατ. 2000
Δισχίλια
Ἀποστολέας
Παραλ.
Γραφεῖον
Ἔν
ΑΡΤΑ 21/1/40
ΕΠΙΤΑΓΗ

Καί ἡ ἀπόδειξη τῶν .... «δισχιλίων» δραχμῶν γιά τήν ἀμοιβή.

ΑΘΗΝΑΙ 12 Ἰουνίου 1940

Ἀξιότιμε Κύριε Καρατζένη,

Χθές συνεζητήθη ἐνώπιον τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἡ ὑπόθεσις τῆς Κοινότητος Θεοδωριάνων Ἄρτης παρέστην προσωπικῶς καί διά μακρῶν ὑπεστήριξα τάς ἀπόψεις τῆς Κοινότητος καί ἐπεκαλέσθην ἐν ἐπιλόγῳ τήν γνώμην τοῦ Δασάρχου Ἄρτης, εἰς τήν ὁποίαν οὗτος καταλήγει ἐν τέλει τῆς ἀπό 25 Αὐγούστου 1938 ἐκθέσεώς του.

Ἄς ἐλπίσωμεν εἰς εὐχάριστον ἀποτέλεσμα.

Διατελῶ ματά τιμῆς

Διατελῶ μετά τιμῆς
Πρόθυμος

ΑΡΧΕΙΟ ΔΦΚ ΑΡΧΕΙΟ